پارسیان دژ
تاریخ، فرهنگ و میراث ایران

مجموعهٔ مقاله‌ها
نسخهٔ ماندگار

داریوش بزرگ

# نجیب زادگان در زمان داریوش بزرگ

نویسنده: شمشاد امیری خراسانی
انتشار: ۷ خرداد ۱۳۹۶ · ۲ دقیقه مطالعه

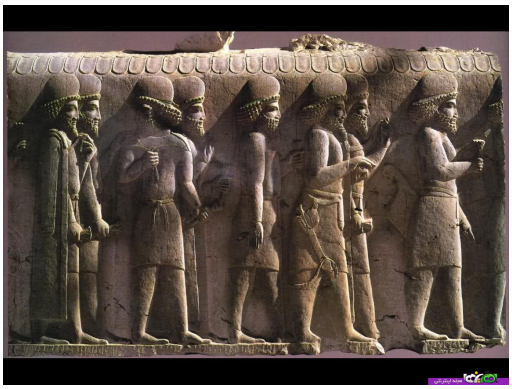

## چکیدهٔ مقاله

در (زمان داریوش بزرگ)،فقط مردانی ویژه ، اجازه و افتخار همراهی و خدمت به پادشاه را داشتند.اینان از (نژاده ترین خانواده ها برگزیده) می شدند و (آزاتکان یا آزادگان) خوانده می شدند.به معنای نجیب زادگان.شاید قرنها بعد در اروپا ، نجیبزادگی به عنوان خصلتی اشرافی مورد توجه قرار گرفت و بر مولفه های آن تکیه شد سخن نجیبزادگان اعتبار طلای بیغش دارد.هر سخنی،هر قولی به پشتوانه نجابت است که ضمانت می شود،بی نیاز به سوگندی یا نوشته ای و شاید از نخست ،اصالت شامل این بزرگترین فضیلت آدمی بوده است و بعدها تعاریف دیگر

**پارسیان دژ / داریوش بزرگ**

در (زمان داریوش بزرگ)،فقط مردانی ویژه ، اجازه و افتخار همراهی و خدمت به پادشاه را داشتند.اینان از (نژاده ترین خانواده ها برگزیده) می شدند و (آزاتکان یا آزادگان) خوانده می شدند.به معنای نجیب زادگان.شاید قرنها بعد در اروپا ، نجیبزادگی به عنوان خصلتی اشرافی مورد توجه قرار گرفت و بر مولفه های آن تکیه شد

سخن نجیبزادگان اعتبار طلای بیغش دارد.هر سخنی،هر قولی به پشتوانه نجابت است که ضمانت می شود،بی نیاز به سوگندی یا نوشته ای و شاید از نخست ،اصالت شامل این بزرگترین فضیلت آدمی بوده است و بعدها تعاریف دیگری جایگزین آن شده.هر انسانی،متعلق به هر دهستانی و روستایی و شهری،آنگاه که اصالت زادبوم خود را داشته باشد،نجیبزاده ایست.

گیرم بدون نامی دهان پرکن یا ثروتی آنچنانی.پس مراوده با چنین آدمیانی همیشه بدون ترس خواهد بود.نه دروغی در میان است ،نه خنجری از پشت،نه چاپلوسی و نه هیچ رذیلتی که امروزه در خیل بزرگ اینهمه آدم بی ریشه می توان سراغ کرد.و چنین است که در میان ایرانیان ،بسیار اندک می یابیم آزادگانی از این دست با ژنهای تقریبا دست نخورده .

چه هر ویژگی اکتسابی در طول زمان از نسلی به نسل بعدی توسط ژنها منتقل می شود.قدر مسلم اینکه منش پست غلامی ترک تبار یا عربی صحراگرد با توجه به فرهنگی که از آن برخاسته بوده بالکل دشمن ژنهای اصیل

آدمیانی بوده که در طی قرون متمادی شهره بوده اند به فرهنگ و ادب و دانش آموختگی و نژادگی و یکتاپرستی و این حافظه ژنتیکی خائن فروگذار نکرده از انتقال همه آن خصلتهای تحمیلی تازندگان و غارتگران، پس از اینهمه سال به برخی آدمیانی که جا به جا ازشان نشان هست در مراودات و تماسهای پیش پا افتاده هتا.

از همین است که اصالت اینقدر مهم می شود و وزن می گیرد و صد حیف که نژادگان بیشتر آماج نیرنگها و نادرستی ها و دغلی های این جماعت بی اصل و نسب هستند.و روزی خواهد رسید که دیگر نه اصالتی خواهد ماند،نه انسان آزاده ای.همه یکدست گرگ خواهند شد.گرگ

**ارجاع به این مقاله**

شمشاد امیری خراسانی، «نجیب زادگان در زمان داریوش بزرگ»، پارسیان دژ، ۱۳۹۶.

خواندن مقاله و پیوست‌های آن در وب‌سایت پارسیان دژ

نشانی ثابت این نسخه:

https://parsiandej.ir/articles/1011/pdf/نجیب-زادگان-در-زمان-داریوش-بزرگ.pdf

آخرین ویرایش مقاله: ۹ اردیبهشت ۱۴۰۰